

РЕШЕНИЕ

№ 4008

гр. София, 20.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5132** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от П. Т. Н. и К. Н. С., двамата от [населено място] и чрез пълномощника си адв. Д. жалба против Решение № 64 по т. 65 от Протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС, с което е одобрен подробен устройствен план – ЗРП за м. Хиподрума, в частта относно ПИ с идентификатор 68134.204.1131, с площ от 125 кв.м., с адрес [населено място], район К. село, [улица], попадащ в кв. 204, с искане за обявяване нищожността на решението, в тази му част.

В жалбата и допълнението към нея, се излагат съображения за нищожност на оспореното решение, поради допуснати съществени нарушения при проектирането и приемането на действащия ПУП, приет с оспореното решение. Посочва, че ъгловата сграда, намираща се в съседния на техния имот, не е предвидена за отчуждаване, а това представлява пречка за последващо разширяване на локалното платно, тъй като е разположена на входа му. По тази причина, според жалбоподателите е нелогично автомобилното движение да се извежда през улица, която в началото си е тясна, а след това се разширява. Счита, че това сочи на начална липса на необходимост от разширяване на локалното платно, или на отпаднала необходимост за това. Към момента локалното платно и обслужващия го тротоар, са изпълнени и същите изобщо не са засегнали имота на жалбоподателя. Поради това не е необходимо отчуждаването на имота, тъй като частта от имота не е необходима. С издаването на оспорената част от ПУП са нарушени основни принципи на ЗУТ и ЗОС и издаването е без каквото и да било нормативно и фактическо основание. С приемането на ПУП е нарушена

разпоредбата на чл. 21 ЗОС, която задължава органа да обоснове и докаже необходимостта от отчуждаване на имота. Молят за обявяване нищожността на решението, с което е одобрен ПУП за м. Хиподрума, в оспорената част.

В съдебно заседание, П. Т. Н. се представлява от адв. Х., а жалбоподателят К. Н. С. се представлява от адв. А., които поддържат жалбата и молят за обявяване нищожността на оспореното решение.

Представят обща писмена защита, в която доразвиват съображенията си за нищожност на решението на СОС. С процесното решение е одобрен ЗРП, съгласно който имотът на жалбоподателите е предвиден за разширение на прилежаща улица, респективно за отчуждаване. При издаване на това решение са допуснати множество съществени нарушения, които водят до невалидността му. Посочват, че акта не е издаден в предвидената от закона форма, тъй като към представените по делото доказателства, не се съдържа графична част към решението, която е задължителна. Считат, че не е спазено императивното изискване на чл. 21, ал.1, т.8 ЗМСМА решението да бъде взето с повече от половината от общия брой общински съветници. Нарушението на това изискване на чл. 27, ал.4 ЗМСМА води до нищожност на акта. Също така считат, че волеизявлението на органа по отношение на имота на жалбоподателите е вътрешно противоречиво до степен, която да обоснове неговата нищожност. Това е така, тъй като от СТЕ се установява, че предвижданията на процесния ЗРП по отношение на имота на жалбоподателите, не могат да бъдат реализирани. Счита, че решението е нищожно и поради противоречие с чл. 27, ал.2 ЗТСУ /отм./, тъй като предвиждането на плана не е икономично осъществимо, тъй като, за да се реализира разширението на улицата е необходимо и да се разшири съществуващия мост на бул. Г. Д. над П. река, при кръстовището с ул. К.. Посочват също, че преди приемане на решението, е следвало да има обществено обсъждане, каквото не е проведено. Също така, твърдят, че по делото не са представени доказателства за провеждане на съгласувания с СХЕИ, ГЗ, БДЖ, СДВР-ПП-КАТ, МРРБ и др., каквито препоръки са дадени в т.4 от протокол № ГК-Г-6/18.01.2001 г. на Градската архитектурно-градоустройствена комисия. Молят за прогласяване нищожността на решението.

Ответникът Столичен общински съвет е представил административната преписка относно оспореното решение.

В представено становище по жалбата считат същата за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че от жалбата не може да се установи какви са мотивите на жалбоподателя да иска обявяването на нищожност на решението, тъй като изложеното в жалбата по никакъв начин не обуславя нищожност.

В представени по делото писмени бележки от юк П. развиват подробни съображения за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалваното решение. Излагат съображения за това, че за имота на жалбоподателите е налице процедура по отчуждаване във връзка с изграждане на обект Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III и прилежащи рамки по бул. Г. Д. и ул. Житница. Подлежащата на отчуждаване площ от имота на жалбоподателите е 115 кв.м., попадащи в улица. Обявлението за това е публикувано на 09.02.2019 г. Посочва, че процесното решение, с което се одобрява ПУП е влязло в сила до влизане в сила на ЗУЗСО, поради което сроковете за отчуждаване започват да текат от 28.01.2007 г., съгласно § 23, ал.1 ПЗР на ЗУЗСО и е приложим отменения чл. 17 ЗУЗСО. От заключението по СТЕ се установява, че изпълнената на място улица в частта пред имота на жалбоподателите, не отговаря на

предвидената с плана, както и по локалното платно на бул. Ц. Б. III не са изпълнени предвижданията на плана. За да се изпълнят предвижданията на плана е необходимо да се разшири съществуващия мост на бул. Г. Д. над П. река при кръстовището с ул. К.. Съгласно изискванията на ЗКИР, е изготвен проект за изменение на КК за ПИ с идентификатор 68134.204.1131.

Излага съображения относно възможностите един акт да бъде обявен за нищожен, като счита, че изложените в жалбата основания за нищожност, в същност не могат да доведат до нищожността на решението. Посочва, че нарушенията на материалния закон касаят правилността на акта, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора. Счита, че при приемането на решението от СОС, дори да е налице материална незаконосъобразност, то тя не е от тази категория, която да доведе до наличие на толкова тежък порок, че да обуслови нищожност на решението. Моли за отхвърляне на жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят П. Т. Н. се легитимира като собственик на S идеална част от имот, представляващ празно дворно място, с площ от 130 кв.м., с пл. № 350а, кв. 1, по плана на [населено място], м. К. село, на основание НА за дарение на недвижим имот № 166, нотариално дело № 19698/24.10.1995 г.

На основание НА за собственост на недвижим имот № 197, том II, рег. № 18461, дело № 354 от 12.11.2015 г., П. Т. Н. е признат за собственик на имот придобит чрез покупко-продажба и строителство, на търговски обект павилион за производство и търговия с хлебни изделия, находящ се в [населено място], район К. село, [улица], заедно с S идеална част от дворното място, в което се намира павилиона, представляващо ПИ № 350а от кв. 1, както и ведно с пристройката към павилиона от североизток с обща площ от 57,90 кв.м.

Другият жалбоподател К. Н. С. се легитимира като собственик на S идеална част от имот с идентификатор 68134.204.1131 с адрес [улица], с площ от 125 кв.м., с НА за дарение на недвижим имот № 130, том I, рег. № 10093, дело № 109 от 11.08.2017 г.

Видно от издадено удостоверение рег. № РКС17-ГР94-2136/1/08.08.2017 г. от главния архитект на СО-район К. село, имот с пл. № 350а от кв. 1 по плана на [населено място], м. К. село е идентичен с имот с пл. № 1131 от кв. 1 по плана на [населено място], м. Хиподрума, одобрен с решение № 64 по протокол № 32 на СОС и с имот с идентификатор 68134.204.1131 по КККР на [населено място].

С писмо рег. № ТП-91-00-9/1998 г., ДАГ-СО, на основание чл. 24, ал.2 ППЗТСУ е възложил изготвянето на проект за ПУП-ЗРП за м. Хиподрума.

Проектът за ПУП-ПЗР е разгледан от Градската архитектурно-градоустройствена комисия на нейно заседание от 18.01.2001 г., за което е съставен протокол № ГК-Г-6. В решение по т.4 от посочения протокол са дадени предписания проекта за ЗРП да се съгласува с СХЕИ, ППО и ГЗ – на основание чл. 81, ал.2 ППЗТСУ, със СДВР-ПП-КАТ, с МРРБ, с ВиК, Т. и Енергоснабдяване, със СК Градски транспортен холдинг.

По делото са представени становища от Т. С. ЕАД, Софийска вода АД /06.11.2001 г./,

Електроразпределение-столично ЕАД /20.11.2001 г./, относно проекта за ПУП-ПЗР за м. Хиподрума. ГИС С., са представили извадка от разписан лист за район Хиподрума и С. от 1974 г. и попълване от 1983 г. и 1986 г., планоснимачен район 4-53-1. Също така е представено хигиенно становище от СХЕИ относно ЗРП на м. Хиподрума /11.09.2001 г., становище от отдел ГЗ в СО /12.10.2001 г., от Служба Пожарна и аварийна безопасност /15.10.2001 г./.

След изготвяне на проекта, същият е съобщен на заинтересованите лица, в ДВ, бр. 97, м.11.2001 г., като е даден 14-дневен срок за възражения на заинтересованите страни.

Изготвеният проект на ПУП-ЗРП е приет с протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-146/04.12.2001 г., т.1, на което заседание са разгледани постъпилите от заинтересованите лица възражения. В протокола, като служебни предложения е посочено да се изпълнят предписанията и забележките на експлоатационните дружества, като предвиденото застрояване и регулация се коригират в съответствие с нормативните изисквания и съществуващата инженерна инфраструктура.

Протоколът на ОЕСУТ № ЕС-Г-146/04.12.2001 г. е утвърден от кмета на СО, видно от направеното отбелязване върху протокола.

С докладна записка № ТП-91-00-9/1998 г. от 04.12.2001 г., главният архитект на СО, на основание чл. 21, ал.1, т.11 ЗМСМА, е докладвал изготвения и приет от ОЕСУТ проект пред СОС, като е предложил същия да бъде одобрен от него, като е предложил и проект на решение.

С Решение № 64 по т.65 от Протокол № 32/10.12.2001 г., СОС е одобрил подробен устройствен план – ЗРП за м. Хиподрума, в обхват бул. Ц. Б. III, бул. Г. Д., бул. К., бул. България, [улица] и 315в, в обхват бул. Ц. Б. III, бул. Г. Д., ул. К. К., ул. Д., без кварталите №№ 36, 44, 45, 46, 47, 48 и 49. Представеното извлечение от протокола е подписано от председателя на СОС. Решението е прието на основание чл. 21, ал.1, т.11 ЗМСМА и чл.44, ал.1, т.12 ЗМСМА, както и протокола на ОЕСУТ № ЕС-Г-146/04.12.2001 г.

Представена е и графичната част към решението, върху която освен чертежите се съдържа и изписване на текста на самото решение.

По делото е представен протокол № 32/10.12.2001 г., на което заседание на СОС е прието процесното решение. В протокола е посочено, че на заседанието са присъствали 52 общински съветници. При разглеждане на докладната записка относно одобряване на проекта за ЗРП за м. Хиподрума, т.65 от дневния ред, в протокола е посочено, че за предложения проект за решение са гласували с мнозинство, против няма, а има един въздържал се. Поради това, решението е прието. Протоколът е подписан от председателя на СОС и от четирима зам.-председатели.

Конкретно в частта относно имота на двамата жалбоподатели - ПИ № 350а от кв. 1, решението е влязло в сила, за което е уведомена СО-район К. село, с писмо № ТП-91-00-9/98/07.08.2003 г.

Решението е обявено в ДВ, в бр. 105 за което е изпратено писмо от главния архитект на СО от 29.11.2002 г., в съответствие с изискванията на чл. 69, ал.1 ППЗТСУ, като по този начин е обявено на заинтересованите лица. Обявено е и на определените за това места в СО-район К. село.

По делото се установява, че имотът, собственост на жалбоподателите е обект на отчуждително производство, като се отчуждава реална част от имота с площ от 115 кв.м. от ПИ с идентификатор 68134.204.1131, във връзка с реализацията на обект „Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III, с бул. Г. Д. и ул. Житница“, съгласно действащ

ПУП, одобрен с решение № 64 по протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС. Отчуждителното производство е започнало с публикуване на обявление на основание чл. 25, ал.1 ЗОС, на 09.02.2019 г. Двата жалбоподатели са подали заявление за спиране на отчуждителното производство от 26.02.2019 г. С писмо рег. № САГ19-ДР00-471/1/ от 21.03.2019 г., главният архитект на СО е приел, че не е налице основание за спиране на производството по отчуждаване, тъй като отчуждителната процедура е започнала в законоустановения за това срок. Този отказ за спиране е оспорен пред АССГ, където е образувано адм.д. № 4713/2019 г. по описа на съда. Производството по делото е спряно до решаване на настоящето дело. Също така, след изтичане на едномесечен срок на обявлението, е издадена заповед № СОА19-РД40-29/09.04.2019 г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор 68134.204.1289 (застроен), с площ за отчуждаване 115 кв.м. съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.204.1131 по КККР. Заповедта е оспорена пред АССГ, където е образувано адм.д. № 491/2019 г., което е спряно до решаване на настоящето дело.

Процесното решение № 64 по т. 65 от Протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС, с което е одобрен подробен устройствен план – ЗРП за м. Хиподрума, е било предмет на оспорване в различни негови части, за което оспорване са образувани дела пред СГС, който до 2006 г., когато е приет АПК, е бил компетентния за разглеждане на административни спорове съд. В определение от 18.11.2004 г., постановено по адм.д № 95/2004 г. по описа на АССГ, АО, III-ти В състав, са коментирани факти, установени от графичната част на решението, която е представена по посоченото дело от ДАГ.

По делото е изготвено и прието, без оспорване от страните, заключение по СТЕ. От заключението на вещото лице е видно, че предходният устройствен план, преди този приет с процесното решение, е ЧЗРП от 1995 г. При извършения оглед на място, вещото лице е констатирало, че обект „Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III, с бул. Г. Д. и ул. Житница“ е изпълнен, пред имота на жалбоподателите има изпълнена улица с прилежащ тротоар. Имотът попада в зоната на пътния възел, като пред него е изпълнено пътно платно с ширина 4,5 м. и тротоар с ширина от 2,8 м. до 4,5 м. Изпълнението на място не отговаря на предвижданията на обжалвания ПУП, но отговаря на нормативните изисквания, тъй като с плана е предвидена [улица] м. и тротоар с променлива ширина от 1 м. до 10 м. За да се изпълнят предвижданията на обжалвания ПУП и нормативните изисквания за ширина на тротоарите по цялата дължина на улицата е необходимо да бъдат отчуждени части от УПИ I - за увеселителен комплекс и сграда, построена върху същия. Също така, за да бъде реализирано предвиждането на обжалвания план, е необходимо да се разшири съществуващия мост на бул. Г. Д., над П. река, при кръстовището на ул. К.. Конструкцията на моста е съществуваща и габаритът му заедно с тротоара до изградения вход на тунела по [улица], 5 м. при пътно платно от 4,5 м. и тротоар от 2,00 м. Реализирането на предвижданията на плана е свързано с реконструкция на съществуващото съоръжение. Ширината на локалното платно на бул. Ц. Б. III, по проект е 4,5 м. и отговаря на съществуващата улица. С действащия план е предвидено разширение с размер 3 м. на тротоара, прилежащ на локалното платно на бул. Ц. Б. III. По локалното платно на този булевард не са изпълнени предвижданията на обжалвания план.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за валидност на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № 64 по т. 65 от Протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС, с което е одобрен подробен устройствен план – ЗРП за м. Хиподрума, в частта относно ПИ с идентификатор 68134.204.1131, с площ от 125 кв.м., с адрес [населено място], район К. село, [улица], попадащ в кв. 204, с искане за обявяване нищожността на решението, в тази му част.

По допустимостта на оспорването, се е произнесъл ВАС, който с определение № 15732/19.11.2019 г., постановено по адм.д. № 12252/2019 г. е посочил, че жалбата е допустима за разглеждане. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с допустима жалба срещу годеи за оспорване индивидуален административен акт - решението, с което е одобрен ПУП-ПРЗ. Следва да се направи уточнението, че наличието на правен интерес от оспорване на индивидуален административен акт следва да е налице към момента на подаване на жалбата /в т. см. ТР № 3/16.04.2013 г. на ВАС по т.д. № 1/2012 г./. Поради това, независимо, че жалбоподателят К. Н. С. е придобил собствеността върху половината от процесния имот през 2017 г., то същия има правен интерес да оспори, с възражения за нищожност, процесния административен акт.

Предвид на това, че решението е от 11.12.2001 г. и същото е влязло в сила, единствената възможност същото да бъде подложено отново на инстанционна проверка, е с искане за обявяване на неговата нищожност, доколкото проверката за нищожност на акта не се ограничава във времето, съгласно чл. 149, ал.5 АПК. Поради това пределите на настоящата проверка се ограничават единствено до основанията за нищожност на акта, като няма да бъдат разглеждани твърдения за пороци, засягащи неговата законосъобразност.

Също така, следва да се направи уточнение, че съгласно §6, ал.3 ПЗР на ЗУТ, проекти за териториалноустройствени планове, общи и подробни градоустройствени планове и кадастралните планове към тях, които са внесени за обявяване до 31 май 2001 г., се съобщават, съгласуват, одобряват, обжалват и влизат в сила по досегашния ред. В тези случаи актовете за одобряване се издават до 31 декември 2001 г. Настоящият случай е именно такъв, тъй като изготвянето на ПУП-ПРЗ за м. Хиподрума е възложено още през 1998 г., а проекта е внесен за обсъждане в Градската архитектурно-градоустройствена комисия на нейно заседание от 18.01.2001 г. Поради това, наличието или не на основания за нищожност на решението, следва да се преценява съобразно ЗТСУ /отм./.

Настоящият съдебен състав приема, че жалбата е неоснователна.

Няма спор по делото, че с процесното Решение № 64 по т. 65 от Протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС, е одобрен подробен устройствен план – ЗРП за м. Хиподрума, в която местност попада и имота на двамата жалбоподатели, а именно ПИ с идентификатор 68134.204.1131. Също така няма и спор, че с посоченото решение имотът на жалбоподателите е предвиден за отчуждаване за изграждане на обект за задоволяване на общинска нужда, а именно обект „Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III, с бул. Г. Д. и ул. Житница“. Процедурата по отчуждаване е започнала, но дали е

започнала в предвидените от ЗУТ и ЗОС срокове е предмет на друго дело, поради което настоящия съдебен състав няма да вземе отношение.

За доказване на твърдяната нищожност на решението на СОС, двамата жалбоподатели твърдят, че акта не е издаден в предвидената от закона форма, тъй като към представените по делото доказателства, не се съдържа графична част към решението, която е задължителна; не е спазено императивното изискване на чл. 21, ал.1, т.8 ЗМСМА решението да бъде взето с повече от половината от общия брой общински съветници; волеизявлението на органа по отношение на имота на жалбоподателите е вътрешно противоречиво до степен, която да обоснове неговата нищожност; противоречие с чл. 27, ал.2 ЗТСУ /отм./, тъй като предвиждането на плана не е икономично осъществимо; липса на обществено обсъждане на проекта, както и липса на провеждане на съгласувания с СХЕИ, ГЗ, БДЖ, СДВР-ПП-КАТ, МРРБ и др., каквито препоръки са дадени в т.4 от протокол № ГК-Г-6/18.01.2001 г. на Градската архитектурно-градоустройствена комисия. Съдът намира, че само част от тези възражения, в случай, че са основателни, могат да обосноват нищожност на решението. Останалата част от възраженията касаят материална незаконосъобразност на акта и не могат да доведат до толкова тежък порок в решението, който е основание за обявяване нищожността на акта.

Тъй като в процесуалните закони, уреждащи административното производство, в това число и АПК, не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но само тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици, към които е насочен. Дотолкова, че са предположили издаване на акт, изначално нетърпим за правния мир, негоден да породи целените правни последици Според чл. 146 АПК, за да е законосъобразен административният акт, е необходимо да е издаден от компетентен орган, при спазване на изискваната от закона форма и административно-производствени правила, да не противоречи на материално правни норми и да е съобразен с целта на закона. Липсата на някоя от посочените предпоставки води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отменяната му.

Според правната доктрина незаконосъобразността има две проявни форми - нищожност и унищожаемост. Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност.

С оглед на горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост. Липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. От

своя страна, нищожен поради нарушение на материалния закон би бил само този акт, който изцяло е лишен от законова опора. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание, и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание.

Имайки предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав приема, че решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма. Решението е издадено от Столичен общински съвет, на основание чл. 21, ал.1, т.11 ЗМСМА, който е и материално и териториално компетентен за приемане на решения за одобряване на ПУП-ПЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал.6 ЗТСУ /отм./ подробните градоустройствени планове се одобряват от общината. Съгласно чл. 21, ал.1, т.11 ЗМСМА Общинския съвет приема решения за създаване и одобряване на устройствени планове и техни изменения за територията на общината или за части от нея. А съгласно чл. 27, ал.3 ЗМСМА решенията на общинския съвет се вземат с явно гласуване с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници. Решенията са приети с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници, когато броят на гласувалите "за" общински съветници е по-голям от останалата част от присъстващите на заседанието съветници. Предвид изложеното и с оглед фактическите установявания, съдът приема, че процесното решение е взето на заседание на СОС, проведено на 11.12.2001 г., за което е съставен протокол № 32, на което са присъствали 52 от общинските съветници, за приемането на решението са гласували 51, а един е въздържал се. Т.е., постигнато е необходимото, съгласно нормата на ЗМСМА мнозинство. Протоколът от заседанието е подписан от председателя на общинския съвет и от неговите заместници. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав счита, че решението е прието от компетентен орган, при наличие на необходимото за това мнозинство и същото е в предписаната от закона писмена форма, като текстовата част на решението е придружена и от графична такава.

Неоснователно е възражението на жалбоподателите, че макар да е посочено, че решението е прието на основание чл. 21, ал.1, т.11 ЗМСМА, то всъщност е прието на основание чл. 21, ал.1, т.8 ЗМСМА, за приемането на което е необходимо квалифицирано мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците /чл. 27, ал.4 ЗМСМА/. В т.8 от чл. 21, ал.1 е разписано правомощието на СОС да приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество. Процесното решение не е от посочения вид. С процесното решение се одобрява ПУП-ПЗР, което правомощие е разписано именно в т.11 от посочената разпоредба. Действително, след влизане в сила на решението на СОС, и при необходимост от това, ще се стигне до придобиване на имущество от физически лица, но това става по друг ред, предвиден в ЗОС и се извършва от друг орган – кмета на общината, а не с решението, с което се одобрява ПУП и не от общинския съвет. Поради това, твърденията на жалбоподателите не намират никаква опора в закона.

Също неоснователно е възражението, че решението не е изготвено в предписаната форма, тъй като не съдържа графична част. Това твърдение е абсолютно неоснователно, предвид на това, че по делото се съдържа графичната част на решението, като в тази част освен чертежите се съдържа и текстовата част на решението, така че за съда не съществува никакво съмнение, че именно това е графичната част на решението. Освен всичко, видно от един от представените по

делото съдебни актове - определение от 18.11.2004 г., постановено по адм.д № 95/2004 г. по описа на АССГ, АО, III-ти В състав, са коментирани факти, установени от графичната част на решението, която е представена по посоченото дело от ДАГ. Т.е., безспорно е, че решението има графична част, поради което и не страда от порока липса на форма.

Поради това, нищожност на посочените две основания не може да се търси.

Както се посочи по-горе, съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Това е така, тъй като само и единствено същественото процесуално нарушение може да е основание за отмяна на акта на процесуално основание, а за обявяване на нищожността, следва да е налице още по-сериозно процесуално нарушение. Настоящият съдебен състав не намира такива съществени процесуални нарушения, можещи да доведат до нищожност на акта на процесуално основание. Процедурата по изготвянето на ПУП за м. Хиподрума е започнала по възлагане от СО-ДАГ, в съответствие с чл. 24, ал.2 ППЗТСУ. Проектът ПУП обявен в ДВ, както и на предвидените за това места в СО-район К. село. След това, на заседание на Градската архитектурно-градоустройствена комисия от 18.01.2001 г. е разгледан и обсъден, дадени са препоръки. ПУП е разгледан от ОЕСУТ на негово заседание, за което е съставен протокол № 146/04.12.2001 г., на което са обсъдени подадените срещу проекта възражения. Проектът за решение е внесен за разглеждане в СОС от главния архитект, който е изготвил докладна записка за това, както и проект на решение, в смисъла, в който е прието решението. Към решението е изготвена графична част, която е приложена по делото.

Действително, по делото не са представени доказателства за проведено обществено обсъждане на проекта, но настоящия съдебен състав намира, че това нарушение дори не представлява съществено процесуално нарушение, което да е основание за отмяна на решението, а пък за да доведе до нищожност на същото изобщо не може да става въпрос. Това е така, тъй като липсата на обществено обсъждане не може да се приравни на липса на волеизявление от страна на органа. След изготвяне на проекта, същия е обявен по надлежния ред и заинтересованите лица са имали възможност да подадат своите възражения, които са разгледани от ОЕСУТ. Поради това, липсата на доказателства, което може и да се дължи на отдалечеността на вземането на решението във времето, за обществено обсъждане на ПУП, не води автоматично до неговата нищожност.

Същото е относимо и до възражението за липса на съгласуване на проекта с конкретно посочени институции. Градската архитектурно-градоустройствена комисия, на нейно заседание от 18.01.2001 г., за което е съставен протокол № ГК-Г-6, в т.4 е дала указания проекта за ЗРП да се съгласува с СХЕИ, ППО и ГЗ – на основание чл. 81, ал.2 ППЗТСУ, със СДВР-ПП-КАТ, с МРРБ, с ВиК, Т. и Енергоснабдяване, със СК Градски транспортен холдинг. По делото се представиха становища от Т. С. ЕАД, Софийска вода АД /06.11.2001 г./, Електроразпределение-столично ЕАД/20.11.2001 г./, хигиенно становище от СХЕИ относно ЗРП на м. Хиподрума /11.09.2001 г./, становище от отдел ГЗ в СО /12.10.2001 г./, от Служба Пожарна и аварийна безопасност /15.10.2001 г./, всички те относно проекта за ПУП-ПЗР за м. Хиподрума. ГИС С. са представили извадка от разписан лист за район Хиподрума и С. от 1974 г. и попълване от 1983 г. и 1986 г.,

планоснимачен район 4-53-1. Т.е., макар и частично е проведена необходимата съгласувателна процедура. Липсата на съгласуване от страна на СДВР-ПП-КАТ и МРРБ може да бъде основание за отмяна на решението и връщането му за извършване на съгласуването, но не и основание да се обяви нищожност на решението на това основание.

Предвид изложеното не е налице основание а нищожност на акта и поради съществени процесуални нарушения.

Настоящият съдебен състав счита, че решението на СОС е съобразено и с материалноправните норми за неговото издаване. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание, и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Такива нарушения изобщо не се констатираха. Решението е прието поради развиващата се транспортна инфраструктура и разрастващия се пътничкопоток в столицата, което налага необходимост от разширяване на улиците и прокарване на нови. Навлизането на много автомобили в града налага да се вземат решения, които да предотвратят задръстванията и да облекчат трафика. Такова е именно и настоящето решение, което в частта относно имота на жалбоподателите е прието с цел разширяване на уличната мрежа, както и изграждането на метро. Не може да се сподели възражението на жалбоподателите, че решението е вътрешнопротиворечиво и не е икономично осъществимо. От изготвената по делото СТЕ се установи, че обект „Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III, с бул. Г. Д. и ул. Житница“, в който попада имота на жалбоподателите, е изпълнен, а пред имота на жалбоподателите има изпълнена улица с прилежащ тротоар. Но изпълнението на място не отговаря на предвижданията на обжалвания ПУП, но отговаря на нормативните изисквания. С плана е предвидена [улица] м. и тротоар с променлива ширина от 1 м. до 10 м. Имотът попада в зоната на пътния възел, като пред него е изпълнено пътнo платно с ширина 4,5 м. и тротоар с ширина от 2,8 м. до 4,5 м. С действащия план е предвидено разширение с размер 3 м. на тротоара, прилежащ на локалното платно на бул. Ц. Б. III и увеличение размера на вече реализираната улица. Установява се също, че за да бъде реализирано предвиждането на обжалвания план, е необходимо да се разшири съществуващия мост на бул. Г. Д., над П. река, при кръстовището на ул. К.. Конструкцията на моста е съществуваща и габаритът му заедно с тротоара до изградения вход на тунела по [улица], 5 м. при пътнo платно от 4,5 м. и тротоар от 2,00 м. Реализирането на предвижданията на плана е свързано с реконструкция на съществуващото съоръжение. Т.е., реализирането на плана е възможно и не е приключило, а забавата му се дължи на невъзможността да се отчужди имота на жалбоподателите, а не на технически причини. Дали това решението е икономично осъществимо не следва да се обсъжда, доколкото реализирането на плана е технически възможно, то решението, с което е приет, не е нищожно, само защото не е най-икономично осъществимо.

Предвид гореизложеното, настоящия съдебен състав приема, че оспореното решение на СОС не страна от пороците, описани в жалбата и водещи до неговата нищожност. Поради това жалбата следва да се отхвърли.

По разноските:

На жалбоподателите не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода

на делото, такива му се дължат. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал.8 ГПК /Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, при първоначалното разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от П. Т. Н. и К. Н. С., двамата от [населено място] против Решение № 64 по т. 65 от Протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС, с което е одобрен подробен устройствен план – ЗРП за м. Хиподрума, **в частта** относно ПИ с идентификатор 68134.204.1131, с площ от 125 кв.м., с адрес [населено място], район К. село, [улица], попадащ в кв. 204, с искане за обявяване нищожността на решението, в тази му част.

ОСЪЖДА П. Т. Н., с ЕГН [ЕГН] и К. Н. С., с ЕГН [ЕГН], двамата от [населено място] **СОЛИДАРНО ДА ЗАПЛАТЯТ** на Столична община сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски за юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: